

Ang Basahon ni Daniel - Numero Setenta'y Singko

Ang mga Propetikong Pagkapareha: Gikan sa Mensahe ni Isaias ngadto sa mga Pinadayag sa Kapanahonan Karon

Jeff Pippenger
2024-02-08

Samtang gipresentar ni Isaias ang mensahe nga girepresentahan sa kan-uman ug lima ka tuig (kapitulo siyete, bersikulo otso) ngadto sa dautang pangulo sa Jerusalem, gibuhat niya kini tupad sa “uma sa maglalaba” ug sa “tumoy sa agianan sa taas nga linaw,” sa tuig 742 BC. Ang 742 BC nagarepresentar sa 1863, kay si Jesus kanunayng naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan. Ang pagrebelde sa 1863, sa baylo, nagarepresentar sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, kay si Jesus kanunayng naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang 1863 mao ang sinugdanan sa legal nga narehistrong Laodiceanong Adventistang iglesia, ug kana nga iglesia gibiyaan nga biniyaan sa “dakong linog” sa balaod sa Domingo. Unsaon man sa usa ka korporasyon nga legal nga gidumala sa Estado (dili ang kabaliktaran nga ang Iglesia maoy nagadumala sa Estado), sa pagpadayon sa pagbarog alang sa ikapitong-adlaw nga Igpapahulay, sa panahon nga kana mismo nga kagamhanan legal nga nagdili sa pagsimba sa ikapitong adlaw?

Sa sinugdanan ug sa katapusan sa ministryo ni Cristo, Iyang gilimpyohan ang templo. Sa unang paghinlo sa templo, gipaila ni Cristo nga gihimo sa mga pangulo ang “balay sa iyang Amahan” nga lungib sa mga kawatan, apan sa ulahing paghinlo sa templo Iyang gipaila nga ang “ilang balay” gibiyaan ngadto kanila nga kamingawan. Ang karaang Israel naghulagway sa modernong Israel. Iyang gitukod ug gilimpyohan ang Millerite nga templo sa sinugdanan sa Adventismo, apan sa katapusang paghinlo, ang paghinlo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang Laodicean nga Adventismo isuka gikan sa Iyang baba, ug ang “ilang balay” unya gibiyaan nga kamingawan.

Si Isaias atua sa umahan sa magpapakuti sa dihang iyang giatubang si haring Ahaz. Ang umahan sa magpapakuti nagrepresentar sa paghinlo nga gihimo sa Mensahero sa Tugon nga sa kalit moanhi sa Iyang templo, ug magahinlo sa mga anak ni Levi ingon sa pinaagi sa “sabon sa magpapakuti.” Kining paghinlo nahimo sa sinugdanan sa Adventismo, ug pagabuhaton kini pag-usab sa katapusan.

Ania karon, ipadala ko ang akong sinugo, ug siya magaandam sa dalan sa akong atubangan: ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, sa kalit moanhi sa iyang templo, bisan ang sinugo sa tugon, nga inyong gihimut-an: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Apan kinsa man ang makalahutay sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa man ang makatindog sa diha nga siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa maglalaba: Ug siya molingkod ingon sa usa ka magtutunaw ug magpupuripikar sa salapi: ug iyang putlion ang mga anak ni Levi, ug hinloan sila ingon sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto

sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarung. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimong makapahimuot ngadto sa Ginoo, sama sa karaang mga adlaw, ug sama sa nangaging mga tuig. Malakias 3:1–4.

Si Isaias nakigtagbo kang Ahaz, uban ang timaan sa iyang anak, kansang ngalan nagsimbolo nga sa ulahing mga adlaw “ang salin mobalik.” Ang salin mao kadtong “mobalik.” Si Isaias nakigtagbo sa dautang hari nga si Ahaz sulod sa kasaysayan sa paghinlo sa templo, nga nagsugod sa kasaysayan sa mga Millerite niadtong 1844, ug gidala ngadto sa katapusan pinaagi sa pagkamasupilon niadtong 1863. Sa ulahing mga adlaw ang paghinlo mao ang kasaysayan sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kon ang mga Millerite misunod pa sa nagbukas nga paggiya sa Dios nga misunod sa 1844, ilang mahuman unta ang buluhaton.

“Kon ang mga Adventista, human sa dakong kapakyasan niadtong 1844, nagpabilin nga malig-on sa ilang pagtoo ug nagpadayon nga nagkahiusa diha sa nagabukas nga paggiya sa Diyos, nga midawat sa mensahe sa ikatulong manulonda ug sa gahum sa Balaang Espiritu nagpahayag niini ngadto sa kalibotan, ilang makita unta ang kaluwasan sa Diyos, ang Ginoo molihok unta sa gamhanang paagi uban sa ilang mga paningkamot, ang buluhaton mahuman na unta, ug si Cristo mianhi na unta niining panahona aron dawaton ang Iyang katawhan ngadto sa ilang ganti. Apan sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan nga misunod sa kapakyasan, daghan sa mga magtutuo sa pag-anhi mitugyan sa ilang pagtoo.... Sa ingon niana ang buluhaton nababagan, ug ang kalibotan gibilin sa kangitngit. Kon ang tibuok lawas sa Adventista nagkahiusa unta ibabaw sa mga sugo sa Diyos ug sa pagtoo ni Jesus, pagkahalayo gayod unta sa atong kasaysayan!” Evangelism, 695.

Ang kapakyasan sa “pagpadayon nga nagkahiusa diha sa nagaabli nga pag-atiman sa Dios,” nagdala kanila ngadto sa kahimtang nga Laodicea pagka-1856, ug ang misunod nga pagrebelde sa 1863, nagtimaan sa sinugdanan sa paglatagaw sa kamingawan nga gihulagway sa karaang Israel sa dihang napakyas sila sa ilang ikanapulo ug kataposang pagsulay, ug unya gihukman sa pagpakamatay sa kamingawan sulod sa misunod nga kap-atan ka tuig.

Ang anak ni Isaias naghatag sa saad nga sa katapusang paghinlo sa templo sa ulahing mga adlaw, “ang salin mobalik.” Ang ilang “pagbalik” gihulagway ni Jeremias, kinsa gisaaran nga kon siya “mobalik,” mahimo siyang magbalantay sa Dios. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao kadtong mga mibalik gikan sa usa ka kapakyasan.

Kadtong usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nakaagian ang usa ka kapakyasan sa paglaum ug nagpaabot sa ilang Ginoo. Gihulagway sila pinaagi sa mga maalamong ulay sa kasaysayan sa mga Millerite, ug sa sinugdanan ug sa kataposang mga kasaysayan ang duha ka sungkod gihiusa ngadto sa usa ka nasud, sa panahon sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa panahon sa Tungang Gabii nga Singgit.

Ang daotang hari nga si Ahaz nagarepresentar sa pagpangulo sa Juda nga makadungog unta sa mensahe, apan mosalikway sa mensaheng gipadayag ni Isaias, ug sa pagbuhat niana sila “mapandol, ug mapukan, ug mabungkag, ug masiloan, ug madakpan.” Sila mao kadtong “mangita ngadto kanila nga adunay mga espiritung pamilyar, ug ngadto sa mga salamangkero nga mosiyagit

ug mokolorok,” nga nagarepresentar sa kasinatian sa espirituwalismo nga ilang napasakupan samtang ilang gidawat ang kusog nga limbong sa 2 Thessalonians. Ang pagsalikway ni Ahaz sa mensahe ni Isaias sa 742 BC nagatugbang sa 1863, sa dihang gisalikway ang mensahe ni Miller. Si Isaias nagatipo kang Miller, ug ang mensahe nilang duha, ni Isaias ug ni Miller, gibase sa “pito ka mga panahon,” nga nakakaplag sa ilang pundasyong punto diha sa bersikulo otso sa Isaias kapitulo pito. Ang anak ni Miller (ang anak ni Isaias) nagarepresentar sa kalihokang Elias nga moabot sa katapusang mga adlaw.

Ang pagpamulong batok kang Ahaz tungod sa iyang pagsalikway naglakip sa tagna nga siya pagaagawon sa hari sa amihanan, nga sa ulahing mga adlaw mao ang tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa Modernong Roma, nga ginadumalahan sa papasiya.

Misulti pag-usab kanako ang Ginoo, nga nagaingon, Tungod kay kining katawhan nagasalikway sa mga tubig sa Shiloah nga nagaagay sa hinay nga dagan, ug nagakalipay kang Rezin ug sa anak nga lalake ni Remalias; Busa karon, ania karon, ang Ginoo magapadala batok kanila sa mga tubig sa suba, kusgan ug daghan, bisan ang hari sa Asiria, ug ang tanan niyang himaya: ug siya motuybo ibabaw sa tanan niyang mga alagianan, ug molapaw sa tanan niyang mga tampi: Ug siya moagi latas sa Juda; siya molapaw ug mounlod paingon sa unahan, siya moabut bisan hangtod sa liog; ug ang pagabuklad sa iyang mga pako mopuno sa gilapdon sa imong yuta, Oh Immanuel. Isaias 8:5–8.

Si Isaias nakigkita sa dautang hari nga si Ahaz sa tumoy sa agianan sa ibabaw nga linaw, ug bisan pa may kawalay-kasigurohan taliwala sa mga historyador sa Biblia ug sa mga arkeologo kon ang ibabaw nga linaw mao ba ang mao rang linaw nga mao ang linaw sa Siloam sa panahon ni Cristo, ang konteksto sa tagna ni Isaias nagwagtang sa tanang pagduhaduha, kay gipaila ni Isaias nga ang hari sa amihanan moanha batok kang Ahaz, tungod kay iyang gisalikway ang mga tubig sa Shiloah, nga nagapaagay sa hinay. “Shiloah” mao ang ngalan sa “Siloam” sa Daang Tugon sa Bag-ong Tugon.

Didto sa linaw sa Siloam nga giayo ni Jesus ang buta nga tawo, ug ang daotan nga hari nga si Ahaz nagrepresentar sa buta nga pagpangulo sa Laodicea, sa tuig 1863 ug usab sa haduol nang balaod sa Domingo, nga nanagdumili nga mamaayo. Ang “Shiloah” ug “Siloam” parehong nagkahulogan og “sinugo,” ug usa ka mensahe ang gipadala gikan sa Amahan ngadto sa Anak, nga unya gihatag Niya kang Gabriel ug sa mga balaan nga manulonda aron ipahatod ngadto kang Isaias, nga nagdala sa mensahe nga “sinugo” gikan sa langit ngadto sa usa ka buta nga pangulo sa Laodicea.

Ang agianan gikan sa ibabaw nga linaw diin gipahayag ni Isaias ang mensahe nagrepresentar sa dapit diin ang ulan sa Balaang Espiritu ipaabot ngadto sa katawohan sa Dios, ingon man usab nga girepresentahan sa mga bulawanong tubo sa panan-awon ni Zacarias, o sa hagdanan sa damgo ni Jacob.

“Ang gihikay sa Dios alang kanato gihulagway diha sa Zacarias, mga kapitulo 3 ug 4, ug 4:12–14: ‘Ug mitubag ako pag-usab, ug miingon kaniya, Unsa ba kining duruha ka sanga sa olibo nga pinaagi sa duruha ka bulawanong tubo nagabubo sa bulawanong lana gikan sa ilang kaugalingon? Ug mitubag siya kanako ug miingon, Wala ba ikaw masayod kon unsa kini? Ug

miingon ako, Wala, akong Ginoo. Unya miingon siya, Kini mao ang duruha ka dinihog, nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook yuta.”

“Ang Ginoo puno sa mga kapanguhaan. Siya walay kakulang sa mga paagi ug kahimanan. Tungod kini sa atong kakulang sa pagtuo, sa atong pagkapinakalibutanon, sa atong walay-bili nga panulti, sa atong pagkadili-matinoohon, nga gipadayag sa atong panag-istoryahanay, nga ang mangitngit nga mga landong managtigom sa atong palibot. Si Cristo wala mapadayag diha sa pulong ni sa kinaiya ingon nga Mao ang bug-os nga mahigugmaon, ug ang labing Halangdon taliwala sa napulo ka libo. Sa dihang ang kalag mahimuot sa pagbayaw sa iyang kaugalingon ngadto sa kakawangan, gamay ra ang mahimo sa Espiritu sa Ginoo alang niini. Ang atong mubo ug panan-awon lamang sa duol makakita sa landong, apan dili makakita sa himaya sa unahan. Ang mga manulonda nagkupot sa upat ka mga hangin, nga gilarawan ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga naninguha sa pagbuhi sa iyang kaugalingon ug modasmag ibabaw sa nawong sa tibook nga yuta, nga nagadala ug kalaglagan ug kamatayon diha sa iyang agianan.

“Magkatulog ba kita sa mismong daplin sa walay kataposang kalibotan? Magmapuliki ba kita ug magmalamig ug patay? Oh, hinaut unta nga diha sa atong mga iglesia anaa ang Espiritu ug gininhawa sa Dios nga ihuyop ngadto sa Iyang katawohan, aron sila makatindog ibabaw sa ilang mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan makita nato nga ang dalan masigpit, ug ang pultahan hiktin. Apan sa atong pag-agi pinaagi sa hiktin nga pultahan, ang kalapad niini walay kinutuban.” Manuscript Releases, tomo 20, 216, 217.

Ang “bulawanong lana” mao ang mga mensahe sa Espiritu sa Dios nga nagakanaug gikan sa ibabaw nga atabay pinaagi sa alagianan nga mao ang duha ka bulawanong tubo, nga mao ang duha ka mga saksi sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna, o ang Daang Tugon ug ang Bag-ong Tugon, o ang kasugoan ug ang mga manalagna, o si Moises ug si Elias.

“Ang mga dinihogan nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook yuta adunay kahimtang nga kaniadto gihatag kang Satanas ingon nga nagatabon nga kerubin. Pinaagi sa mga balaang binuhat nga nagalibot sa iyang trono, ang Ginoo nagapadayon sa walay hunong nga pakig-ambit sa mga pumoluyo sa yuta. Ang bulawanong lana nagakahulogan sa grasya nga pinaagi niini ang Dios nagapadayon sa paghatag sa mga lamparahan sa mga magtutuo, aron dili kini mokirig ug mapalong. Kon dili pa tungod nga kining balaang lana ginabubo gikan sa langit pinaagi sa mga mensahe sa Espiritu sa Dios, ang mga galamhan sa daotan adunay hingpit nga paggahum ibabaw sa mga tawo.

“Ang Dios mapasipalahan sa diha nga dili nato dawaton ang mga pakigpahibalo nga Iyang ipadala kanato. Sa ingon niini atong gisalikway ang bulawanong lana nga Iyang ibubo unta ngadto sa atong mga kalag aron ikapaambit ngadto niadtong anaa sa kangitngit. Sa dihang moabot ang tawag, ‘Ania karon, ang pamanhonon nagaabut; manggula kamo sa pagsugat kaniya,’ kadtong wala makadawat sa balaang lana, nga wala mag-atiman sa grasya ni Cristo diha sa ilang mga kasingkasing, makakaplag, sama sa mga buang nga ulay, nga sila dili andam sa pagsugat sa ilang Ginoo. Wala kanila mismo ang gahum sa pag-angkon sa lana, ug ang ilang mga kinabuhi maguba. Apan kon ang Balaang Espiritu sa Dios pangayuon, kon kita magpakilooy, ingon sa gibuhay ni Moises, ‘Ipakita kanako ang imong himaya,’ ang gugma sa

Dios igabubo sa halapad diha sa atong mga kasingkasing. Pinaagi sa mga bulawanong tubo, ang bulawanong lana ipaambit kanato. 'Dili pinaagi sa kusog, ni pinaagi sa gahum, kondili pinaagi sa akong Espiritu, nagaingon si Jehova sa mga Panon.' Pinaagi sa pagdawat sa masilaw nga mga sidlak sa Adlaw sa Pagkamatarong, ang mga anak sa Dios magadan-ag ingon nga mga suga dinhi sa kalibotan." Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang mensahe nga gisalikway ni Ahaz mao ang mensahe sa Tungang-gabii nga Singgit, nga unta misangko ngadto sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo, kon gidawat pa unta sa pangulohan sa Laodicea ang mensahe ngadto sa Laodicea nga "gipadala" kanila niadtong 1856. Unya kana nga mensahe unta mikusog ngadto sa usa ka makusog nga singgit, ug ang katawhan sa Dios unta nakatapos sa buluhaton ug nahiusa sa kalinaw. Hinuon, mibalik sila sa suka nga gikan niini giluwes na sila.

Si Isaias ug si Ahaz gihulagway nga anaa sa proseso sa paghinlo sa uma sa tigpapat, nga ginahimo sa Mensahero sa Pakigsaad diha sa ikatulong kapitulo sa Malakias. Sila sa simbolikong paagi nahimutang sa dapit diin ang "lana" (usa ka mensahe) ginabubo diha sa panan-awon ni Zacarias, ug sa kaulahiang mga adlaw, ang mensahe ni Isaias ngadto kang Ahaz mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong Kaalaotan; kini mao ang mensahe sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog; kini mao ang mensahe nga ang ikawalo iya sa pito; kini mao ang mensahe sa kaparrasan; kini mao ang mensahe sa "Kamatuoran," nga silang tanan mga bahin sa Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga sa kaulahiang mga adlaw nagapamunga sa paghinlo nga gilarawan sa uma sa tigpapat.

Kini mao usab ang mensahe sa "pito ka mga panahon," nga nabag-o gikan sa batong patukoranan ni Miller ngadto sa ulohan sa suok, kay kini mao ang unang kamatuoran, ug busa kini kinahanglan usab nga mao ang katapusang kamatuoran. Ang 1863 nagtimaan sa pagtapos sa usa ka proseso sa paghinlo nga nagsugod sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844, ug sa katapusan miabut ngadto sa kahayag sa "pito ka mga panahon" niadtong 1856. Sa 1844, ang kahayag sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig nagtimaan sa usa ka sinugdanan nga nagdala ngadto sa katapusan nga gitimaan sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka mga tuig. Apan, ang pagkabuta sa Laodicea sa sinugdanan ug sa katapusan, nagdumili sa pagtan-aw sa relasyon sa duruha ka mga panan-awon. Ang 1863 nagrepresentar sa pagtapos sa usa ka proseso sa paghinlo nga kanunay mahitabo sa dihang ang usa ka mensahe ablihan gikan sa pagkatinago, ug ang mensahe sa ikatulong manulonda giablihan gikan sa pagkatinago niadtong Oktubre 22, 1844.

Ang kahayag sa ikatulong manulonda nga gibuksan niadtong 1844, dili usa lamang ka nag-inusarang kahayag; kini mao ang gitawag ni Sister White nga "ang naga-uswag nga kahayag sa ikatulong manulonda." Ang naga-uswag nga kahayag sa ikatulong manulonda nagsugod niadtong 1844, ug nagapadayon sa pag-uswag hangtod nga matapos ang panahon sa pagsulay; apan sa dihang kini unang miabot, ug sa dihang kini sa katapusan matapos, adunay usa ka piho nga panahon sa pagsulay sa ikatulong manulonda. Kining mga panahon sa pagsulay, sa sinugdan ug sa katapusan, nagrepresentar usab sa usa ka proseso sa pagsulay nga gihulagway ni Daniel ingon nga usa ka "pagdugang sa kahibalo," nga mao usab ang naga-uswag nga kahayag sa ikatulong manulonda.

Ang proseso sa pagsulay sa sinugdan nagsugod niadtong 1844, ug ang nagapadayon nga kahayag midugang sa kahibalo hangtod nga kini miabot sa iyang katapusan niadtong 1856. Ang kahayag sa sinugdan ug ang kahayag sa katapusan sa panahon sa pagsulay mao ang duruha ka mga panan-awon sa Daniel kapitulo otso, bersikulo trese ug katorse, nga nagrepresentar sa patukoranan ug sa sentral nga haligi sa Adventismo.

Ang yugto sa pagsulay sa nahaunang manulonda nagsugod niadtong Agosto 11, 1840 ug natapos sa unang kapakyasan niadtong Abril 19, 1844. Unya misugod ang yugto sa pagsulay sa ikaduhang manulonda, ug mipadayon kini hangtod sa Oktubre 22, 1844. Niadtong higayona miabot ang ikatulong manulonda ug ang yugto sa pagsulay sa ikatulong manulonda mipadayon hangtod nga gisalikway sa Laodiceanong Adventismo ang kahayag sa ikatulong manulonda niadtong 1863.

Ang panahon sa pagsulay sa ikatulong manulonda alang sa Millerite Adventism adunay sinugdanan ug katapusan, ug ang sinugdanan ug katapusan kinahanglan magrepresentar sa samang butang, kay si Jesus sa kanunay naglarawan sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang pag-abli sa nagapauswag nga kahayag sa ikatulong manulonda mao ang kahayag sa pagpakita (ang “march” nga panan-awon), sa bersikulo katorse sa kapitulo otso sa Daniel. Ang katapusan sa nagapauswag nga kahayag sa ikatulong manulonda mao ang kahayag sa pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon (ang “chazon” nga panan-awon), sa bersikulo trese. Ang duha ka mga panan-awon sa tagna nagakahilabtan.

Unya ipatugkar mo ang trompeta sa Tuig sa Kagawasan sa ikanapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagtabon-sa-sala inyong patunghagon ang trompeta sa tibook ninyong yuta. Leviticus 25:9.

Ang trumpeta nga pagapatunogon unta sa Adlaw sa Pagpasig-uli, nga mao ang Oktubre 22, 1844, mao ang trumpeta sa Jubileo, nga nagrepresentar sa balaang siklo sa pito ka tuig, nga mokabat ug duha ka libo lima ka gatos ug kaluhaan ka adlaw. Gituyo sa Ginoo ang paggiya sa karaang Israel diretso ngadto sa Yutang Saad, apan ang ilang pagrebelde nakapugong sa pagkatuman niini. Gituyo sa Ginoo ang paggiya sa modernong Israel diretso ngadto sa Yutang Saad, apan ang pagrebelde nakapugong sa pagkatuman niini. Kon ang modernong Israel nagmatinumanon unta sa naga-uswag nga kahayag sa ikatulong manulonda, ilang gipasidan-an unta ang kalibutan ug ang Ginoo mibalik unta kapin sa usa ka gatus ka tuig ang milabay.

Aron mahitabo kana, gikinahanglan unta nga ang Ginoo magbuhat ug usa ka pagbag-o taliwala sa mga Millerite, ug kana nga pagbag-o giila diha sa Kasulatan ingon nga tinago sa Dios. Kon ang Adventismo misunod pa unta sa nagapadayon nga kahayag sa ikatulong manulonda, nan ang trumpeta sa Jubileo magpadayon unta sa pagtunog hangtod sa katapusan, kay diha sa mga adlaw sa pagtunog sa ikapitong trumpeta mahuman ang tinago sa Dios. Sa Pinadayag 10, kana nga trumpeta, nga mao ang trumpeta sa Jubileo, ug usab ang trumpeta sa ikatulong kaalaotan, misugod sa pagtunog niadtong Oktubre 22, 1844.

Ug ang manulonda nga akong nakita nga nagtindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta mipataas sa iyang kamot ngadto sa langit, ug nanumpa pinaagi kaniya nga buhi hangtod sa kahangturan, nga maoy nagbuhat sa langit, ug sa mga butang nga anaa niana, ug sa yuta, ug sa

mga butang nga anaa niana, ug sa dagat, ug sa mga butang nga anaa niana, nga wala nay panahon; apan sa mga adlaw sa tingog sa ikapitong manulonda, sa dihang siya magasugod na sa pagpatunog, ang tinago sa Dios pagatapuson, sumala sa iyang gipahibalo sa iyang mga ulipon nga mga manalagna. Pinadayag 10:5–7.

Ang proseso sa pagsulay ug paghinlo nga nagsugod niadtong Oktubre 22, 1844, nga mao ang nagapadayon nga kahayag sa ikatulong manulonda, nagsugod uban sa kahayag sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse, ug natapos kini uban sa kahayag sa Daniel kapitulo otso, bersikulo trese. Nagsugod kini sa tubag sa bersikulo katorse, ug natapos sa pangutana sa bersikulo trese.

Kadtong napulog-siyam ka tuig gihulagway pinaagi sa pag-abot sa pasidaang mensahe ni Isaias ngadto kang Ahaz, ang hari sa literal nga Juda, sa panahon sa usa ka gubat sibil tali sa amihanan ug habagatan. Kadtong napulog-siyam ka tuig natapos uban sa hari sa amihanan nga nagdala sa Israel ngadto sa pagkaulipon. Kadtong napulog-siyam ka tuig naghulagway sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong 1844, hangtod sa pagrebelde niadtong 1863. Ang nagapadayon nga kahayag sa ikatulong manulonda gilarawan pinaagi sa mensahe ni Isaias.

Ang pagsalikway nianang nagauswag nga kahayag maoy nagdala sa katapusan sa kalihukang Millerite, ug niadtong panahon sa pagsulay ang Philadelphian nga Kalihukang Millerite milabay ngadto sa Laodicean nga Iglesia. Ang napulog-siyam ka tuig nga nagsugod niadtong 742 BC, ug ang napulog-siyam ka tuig nga nagsugod niadtong 1844, silang duha nagrepresentar sa usa ka proseso sa pagsulay ug paghinlo sa kaulahiang mga adlaw, nga mao ang katapusang panahon sa pagsulay sa nagauswag nga kahayag sa ikatulong manulonda.

Nianang katapusang proseso sa pagsulay, ang tinago sa Dios matuman na. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao kadtong mga naghulat, namalik, ug gipatakan sa timri.

Gaposa ang pagpamatuod, timrihi ang kasugoan sa taliwala sa akong mga tinun-an. Ug ako magahulat sa Ginoo, nga nagatago sa Iyang nawong gikan sa balay ni Jacob, ug ako magalaum Kaniya. Tan-awa, ako ug ang mga anak nga gihatag kanako sa Ginoo maoy alang sa mga ilhanan ug alang sa mga katingalahan sa Israel gikan sa Ginoo sa mga panon, nga nagapuyo sa bukid sa Zion. Isaias 8:16–18.

Ang katapusang yugto sa pagsulay sa nagapadayon nga kahayag sa ikatulong manulonda sa katapusang mga adlaw, nagsugod diin nagsugod ang sinugdanang yugto sa pagsulay. Nagsugod kini sa dihang gibayaw ni Jesus ang Iyang kamot paingon sa langit ug mipahayag, “nga ang panahon dili na malangan.” Kana nga pagpahayag nahitabo niadtong Oktubre 22, 1844, sa dihang ang ikapitong trumpeta nagpahibalo sa Jubileo sa pagtapos sa balaang siklo sa pito. Ang siklo sa pito ka tuig, nga gisubli sa pito ka higayon, sa literal maoy kap-atan ug siyam ka tuig, o duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka adlaw.

Ang 1989 nagtimaan sa “panahon sa katapusan” sa kalihokan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang 1989 usab nagtimaan sa pagtapos sa usa ka gatos ug kawhaan ug unom ka tuig nga nagsugod sa pagrebelde sa 1863. Ang kalihokan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod sa “panahon sa katapusan,” uban sa usa ka simbolo sa “pito ka mga panahon,” kay ang usa ka gatos ug kawhaan ug unom mao ang ikapulog sa usa ka libo duha ka gatos ug kan-uman, nga

sa baylo katunga sa duha ka libo lima ka gatos ug baynte.

Kanunay girepresentar ni Jesus ang katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, ug ang sinugdanan sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo gimarkahan pinaagi sa simbolo sa “pito ka mga panahon,” maingon usab kini sa katapusan sa maong kalihokan. Ang mga adlaw sa pagtingog sa ikapitong manulonda, sa dihang mahuman ang tinago sa Dios, nagsugod sa pagtapos sa “tulo ug tunga” ka adlaw sa Pinadayag kapitulo onse. Ang Ikapitong Trumpeta, nga mao usab ang ikatulong Alaut, mitingog sa iyang ikaduhang nota niadtong Oktubre 7, 2023, ug ang tinago sa Dios karon nagakahuman na, sumala sa “iyang gipahibalo ngadto sa iyang mga sulugoon nga mga manalagna.” Ang katapusan sa kalihokan gimarkahan pinaagi sa simbolo sa “pito ka mga panahon,” maingon sa sinugdanan sa mao gayud nga kalihokan.

Sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ang “pito ka mga panahon” sa kasuko sa Dios batok sa amihanang gingharian natapos, ug sa katapusan sa kalihokan sa mga Millerita, ang pagsalikway sa mga kamatuoran nga may kalabutan sa “pito ka mga panahon” maoy nagtimaan sa pagrebelde niadtong 1863. Si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, ug ang kalihokan sa nahaunang manolunda (ang mga Millerita) naghulagway sa kalihokan sa ikatulong manolunda (ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo). Ang duha ka mga kalihokan nagsugod ug nagtapos pinaagi sa “pito ka mga panahon.” Dili nimo kini mahimo-himo lamang.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang mga anaa sa mga katungdanan nga may tulubagon dili angay madani ngadto sa mga mapatuyangon sa kaugalingon ug mapatuyangong mga prinsipyo sa kalibotan, kay dili sila makatugot niana; ug bisan pa kon makatugot sila, ang mga prinsipyo nga sama kang Cristo dili motugot niana. Nagkalainlaing pagpanudlo ang gikinahanglan nga ihatag. ‘Kinsa ba ang Iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa ba ang Iyang pasabton sa pagtulon-an? sila nga nabulag na sa gatas, ug gikuha na gikan sa mga dughan. Kay ang sugo kinahanglan ibutang ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay.’ Sa ingon niana ang pulong sa Ginoo kinahanglan nga mapailobong ipasundayag sa atubangan sa mga kabataan ug ipadayon sa atubangan nila, pinaagi sa mga ginikanan nga nagatoo sa pulong sa Dios. ‘Kay pinaagi sa mga ngabil nga nagakapyot ug sa laing pinulongan manulti Siya niining katawhan. Kang kinsa Siya miingon, Mao kini ang kapahulayan nga pinaagi niini mapapahulay ninyo ang gikapuyan; ug mao kini ang pagpabag-o: apan sila dili mamati. Apan ang pulong sa Ginoo alang kanila mao ang sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug mabungkag, ug madakpan sa lit-ag, ug mabihag.’ Ngano man?—tungod kay wala nila tagda ang pulong sa Ginoo nga miabut ngadto kanila.”

“Buat ipasabot niini kadtong mga wala makadawat ug pagpanudlo, apan nagmahal sa ilang kaugalingong kaalam, ug mipili sa paglihok sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna. Giingat sa Ginoo kanila ang pagsulay, aron sila mahimong mopili sa ilang baruganan sa pagsunod sa Iyang tambag, o mosalikway ug mobuhat sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna, ug unya pasagdan sila sa Ginoo ngadto sa dili malikayan nga sangputanan. Sa tanan

natong mga dalan, sa tanan natong pag-alagad sa Dios, nagasulti Siya kanato, ‘Ihatag Kanako ang imong kasingkasing.’ Ang mapaubsanon, madawatong espiritu mao ang gitinguha sa Dios. Ang nagahatag sa pag-ampo sa iyang pagkahalangdon mao ang kamatuoran nga kini ginaginhawa gikan sa usa ka mahigugmaon, masinugtanon nga kasingkasing.

“Ang Dios nagkinahanglan ug piho nga mga butang gikan sa Iyang katawohan; kon sila moingon, Dili ko itugyan ang akong kasingkasing sa pagbuhat niining butanga, ang Ginoo motugot kanila sa pagpadayon sa ilang gituohang maalamong paghukom nga walay langitnong kaalam, hangtod nga matuman kining kasulatan [Isaias 28:13]. Dili kamo angay moingon, Mosunod ako sa pagmando sa Ginoo hangtod sa usa ka punto nga nahiuyon sa akong paghukom, ug unya magkupot pag-ayo sa inyong kaugalingong mga hunahuna, nga magdumili sa pagpahiuyon sumala sa dagway sa Ginoo. Ipatungha ang pangutana, Mao ba kini ang kabubut-on sa Ginoo? dili, Mao ba kini ang opinyon o paghukom ni—?” Testimonies to Ministers, 419.